

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.

ΑΡΙΘ. — 4

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φράγκα χρυσά 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΙΤΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίης)
† Ὁ ἀρχιεραμμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρὸς τοὺς γράφοντας ἐν ἐφημερίσιν — Αἱ παρὰ μουσουλμάνοις ἑορταὶ τῶν θυσιῶν — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά (Ἱεροκήρυκὲς ἐν Ἑλλάδι) — Ἐκ τῆς Κυπριακῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας — Καταστατικαὶ εἰδήσεις τοῦ 1905 — Νεκρολογία (Συμμετῶν Σινιόσογλους) — Λύσεις ἀπορίας περὶ κωλύματος γάμου — Κανονικὴ διάταξις περὶ βαπτίσματος οὐνιτῶν — Δικαστικαὶ ἀγγελίαι

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΡΑΦΟΝΤΑΣ

ἐν ἐφημερίσιν, ἐντεῦθεν ἡ ἐνταῦθα, περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἀπευθύνομεν τὴν παροῦσαν ἐκκλησίαν ἢ σύστασιν, ἵνα, μελετώντες ὠρίμως ὅσα γράφουσιν, εἴτα παραδίδωσιν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἢ τὸ τυπογραφεῖον. Ἐλπίζομεν ὅτι θέλουσι συμφωνήσῃ μεθ' ἡμῶν ὡς πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ὅτι οὔτε πᾶν τὸ γινόμενον πρέπει ν' ἀναγράφηται ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, οὔτε τὸ οὕτω λεγόμενον ἢ ἀπὸ γραφείων ἐπισήμων ἐξερχόμενον πρέπει νὰ παρίσταται διεστραμμένον ἐν τῇ ἐννοίᾳ, ἐσφαγισμένον ἐν ταῖς φράσεσιν· πολλῶν δὲ μᾶλλον νὰ παρίσταται ἐν χαριτολογίᾳ ἢ μεθ' ὕψους οὐχὶ σπουδαίοις ἀνδράσιν ἐμπρέποντος· ἵνα μὴ κατὰ τὰ γραφόμενα ταῦτα σχηματισθῇ περὶ τῶν

γραφόντων καὶ τῶν πρὸς δημοσίευσιν προθυμίαν ἐπιδεικνυμένων ἢ πεποίθησις ὅτι καὶ πᾶν ἔχνος εὐλαβείας πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπώλεσαν, καὶ δι' ἀκριτοφυλίας ἐβλάψαν γενικώτερα συμφέροντα καὶ ὑποθέσεις.

Ἀφορμὴν εἰς τὴν σύστασιν ταύτην λαμβάνομεν ἐκ τῶν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ (τῆς 21 ἰανουαρίου) τῆς τεργεσταίας «Νέας Ἡμέρας» ἀναστηλωθέντων ψευδῶν τοῦ ἐντεῦθεν ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς, οὐχὶ ἐξ ἀγνοίας, ἀλλὰ σκοπίμως τὴν ἀλήθειαν διαστρέφοντος. Τὰ περὶ τοῦ ἐξοχ. πρεσβευτοῦ τῆς Αὐστρουγγαρίας γραφόμενα ὅτι δῆθεν ἤγγειλε τῇ Α. Θ. Π. τὸ ἐπιβάλλον τῆς ἀλλοιώσεως τοῦ Κανονισμοῦ τῶν ἐπαρχιῶν Ἑρζεγοβίνης, Βοσνίας καὶ τῶν δύο ἐτέρων καὶ πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τοῦτο εἰς ψευδολογίαι τοῦ ἀνταποκριτοῦ. Τὰ δὲ περὶ τῆς συνοδικῆς συνεδρίας τῆς 10 ἰανουαρίου καὶ περὶ προσκλήσεως τῶν νέων μελῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου γραφόμενα, εἰς τὰ μὲν νενοθευμένα, λέξεις δὲ τινες ἡλλαγμέναι καὶ τὸ σύνολον πεπληρωμένον ἐξ ἰδίων ἐννοιῶν καὶ φράσεων. Ὁ ἐπιστέλλων ἠδύνατο νὰ καταστρώσῃ ἐπὶ τοῦ χάρ-

του τὰς ἰδίας αὐτοῦ κρίσεις, τὰς ἀπὸ τριῶν ὁ-
λων ἐτῶν γνωστὰς, ἀλλ' ἀδικεῖ τὴν ἀλήθειαν
εἰσάγων. εἰς τὸ στόμα ἐπέρου εἴ τι ἂν ἔχη ἐπι-
θυμίαν νὰ εἴπῃ αὐτὸς ἢ οἱ ὁθενδήποτ' αὐτὸν ἐμ-
πνέοντες.

Αἱ μουσουλμανικαὶ ἐορταὶ τῶν θυσιῶν.

Τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν μουσουλμάνων ἀγόν-
των τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ τὰς παρ' αὐτοῖς
ἐορτὰς τῶν θυσιῶν, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς
πατριάρχης μεταβάς αὐθήμερον εἰς τὰ ἐν Γιλδίξ
αὐτοκρατορικὰ ἀνάκτορα ἐν συνοδίᾳ τῆς Α. Ε.
τοῦ ἄρχοντος Μ. λογοθέτου Σταυράκη βέν Ἀρι-
στάρχου ὑπέβαλε τῇ Α. Α. Μ. τῷ σελτῷ ἡμῶν
ἀνακτι Σουλτάν Ἀπτοῦλ Χαμίτ τῷ Β' τὰς συγ-
χαρητήριους προσρήσεις τοῦ Γένους καὶ τῆς
Ἐκκλησίας διὰ τῆς Α. Ε. τοῦ ἀρχιθαλαμηπόλου
Νουρὶ πασᾶ.

Κατόπιν ἡ Α. Θ. Π. ἐν συνοδίᾳ τοῦ αὐτοῦ
ἄρχοντος ἐπεσκέψατο τὰς ΑΑ. ΥΥ. τὸν Μ. βεζύ-
ρην Φερὴτ πασᾶν, τὸν ὑπουργὸν τῆς δικαιο-
σύνης καὶ τῶν θρησκευμάτων Ἀβδουρραχμὰν
πασᾶν ὡς καὶ τινὰς τῶν ἐξοχωτάτων ὑπουργῶν.

Ὡσαύτως κατὰ τε τὴν πρώτην καὶ τὴν ἐπο-
μένην ἡμέραν τῶν ἐορτῶν ἡ Α. Θ. Παναγιότης
διεβίβασε τὰ συγχαρητήρια αὐτοῦ πρὸς πολ-
λοὺς ἀνωτέρους λειτουργοὺς καὶ μεγιστάνας τοῦ
κράτους διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. πρωτοσυγκέλλου
κ. Καλλινίκου καὶ τῆς Α. Ε. τοῦ ἄρχοντος
κοπουκεχαγιά Ἀντωνίου βέν Οἰκιάδου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀνασυγκρότησις ἱερᾶς Συνόδου. — Χθὲς,
πέμπτη, σκέψεως γενομένης περὶ προσκλήσεως
τῶν νέων μελῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τῶν μετὰ
τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμ. πατριάρχου συνερ-
γασθισομένων, ἀπεφασίσθη νὰ παραμείνωσιν ἐπὶ
μίαν διετίαν οἱ κατὰ τὰ τέλη τοῦ σωτηρίου ἔτους
1904 προσκληθέντες σεβασμ. μητροπολίται Κυζί-
κου κ. Ἀθανάσιος, Τραπεζοῦντος κ. Κωνσταν-
τίος, Χίου κ. Κωνσταντῖνος καὶ Δρυινοπόλεως
κ. Λουκάς, ὧν ἡ περίοδος, ὡς ἀντικαθιστάντων
τοὺς ἀπεργήσαντας καὶ ἀπολυθέντας, ἔληγε κα-

τὰ τὸν προσεχῆ ἀπρίλιον, κατὰ τὰς διαγορεύσεις
τῶν ἐθνικῶν Κανονισμῶν ἀλλὰ τῆς διατάξεως
αὐτῶν ταύτης περὶ τῶν ἀντικαταστατῶν τῶν ἀπο-
χωρούντων ἀφορώσης εἰς ὁμαλὴν πραγμάτων
κατάστασιν, οὐχὶ δὲ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατὰ
τὰς ἐξ πρώτας ἡμέρας τοῦ ὁκτωβρίου 1904, δί-
καιον ἐθεωρήθη νὰ μένωσι μέλη τῆς ἱερᾶς Συνό-
δου οἱ τοὺς ἀπολυθέντας ἀντικαταστήσαντες,
ἐξασκοῦντες ἄλλως τὸ δικαίωμα τὸ χορηγούμε-
νον αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Κανόνων τοῦ μετέχειν τῆς
Συνόδου, εἰς ἣν ὡς συνοδικοὶ εἰργάσθησαν ἀπὸ
δέκα καὶ πέντε μηνῶν, προθύμως σπεύσαντες
εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Α. Θ. Π. ὁ
οἰκουμενικὸς πατριάρχης, χρῆσιν ποιούμενος
τοῦ ἀπὸ τεσσαρακονταετίας τῷ πατριάρχῃ χορη-
γηθέντος δικαιώματος τοῦ καλεῖν ἀριστίνδην,
ἐκάλεσεν οὕτω διὰ μίαν διετίαν τὸν σεβασμ. μη-
τροπολίτην Νικομηδείας κ. Φιλόθεον. Ἀντὶ δὲ
τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Γάνου καὶ Χώρας κ.
Κωνσταντίνου, ληξάσης τῆς διετοῦς περιόδου
τῆς συνεργασίας αὐτοῦ, προσεκλήθη μέλος τῆς
ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν διετὴν περίοδον τοῦ 1906
— 1908, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Μαρωνείας κ.
Νικόλαος.

Μητρόπολις Διδυμοτείχου. — Κατὰ τὰ ἐκ
Διδυμοτείχου ἐπιστελλόμενα, γίνονται πολλαὶ
σκέψεις ἀπὸ τινος περὶ τῆς παρὰ τινι τῶν φερεγ-
γύων Ἑταιριῶν ἐξασφαλίσεως τῶν ἐν τε τῇ πόλει
ταύτῃ καὶ ἐτέραις κωμοπόλεσι κτιρίων σχολῶν τε
καὶ τῶν ἀνγκόντων ναοῖς τε καὶ σχολείοις, ἃ
διατρέχουσι κίνδυνον καταστροφῆς ἢ βλάβης
ἀπὸ τοῦ πυρός.

Μητρόπολις Φιλαδελφείας. — Διαμείνας
ἐν Σμύρνῃ, χάριν ἐπαρχιακῶν ὑποθέσεων, ἐπὶ
τινας ἡμέρας, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Φιλαδελ-
φείας κ. Λεόντιος, ἐπανέκαμψεν εἰς τὴν ἑδραν
τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, τῷ παρελθόντι σαββάτῳ,
κληθεὶς τηλεγραφικῶς, καὶ ἀφείς τὸν ἀρχιερατι-
κὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ὑπο-
θέσεων, δι' ἃς ἦλθεν εἰς Σμύρνην.

Μητρόπολις Βιζύνης. — Ἐγγράφα νεώτερα
καὶ τηλεγραφήματα τῶν προερχόντων τῆς κώμης
Σαμακοβίου διατυποῦσι παράπονα καὶ μομφὰς
ἐναντίον τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Βιζύνης, σὺν
ἄλλοις ὅτι ἤρε τὴν ἐκδοσὶν ἀδειῶν γάμου ἀπὸ
τοῦ ἐν Σαμακοβίῳ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου, δί-
δων ταύτας αὐτὸς καὶ ἀναγκάζων νὰ μεταβαίνω-
σιν εἰς Βιζύνην ἐκ Σαμακοβίου (ὥρας ὀκτὼ ἀπέ-

χοντος) οἱ ἔχοντες ἀνάγκην, ἀφ' ὧν καὶ λαμβάνει δι' ἑκδοσιν ἀδείας πλείονα τῶν ὠρισμένων· βεβαιούσι δ' ἅμα ὅτι τὸ Σαμακόδιον ἀνέκαθεν ἦν κέντρον τοῦ τρίτου ἐπαρχιακοῦ διαμερίσματος. Ἀντίγραφα τῶν ἀναφορῶν τούτων ἀπεστάλησαν τῷ μητροπολίτῃ Βιζύνης, ὅπως δῶ τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς δεούσας πληροφορίας περὶ πασῶν τῶν ἐν ταῖς ἀναφοραῖς περιεχομένων μομφῶν.

Μητρόπολις Ρασκοπρεσρένης.—Συνεπεία τηλεγραφημάτων ἐξ Ἰπεκίου τῶν ὀρθοδόξων, παράπονα διατυπώντων κατὰ τοῦ ἐκεῖ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου καὶ ἐπικαλουμένων τὴν μέριμναν τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τοῦ ἱερέως αὐτῶν, οὗ μὴ ἐργαζομένου καταντᾶ νὰ θάπτωνται καὶ νεκροὶ ἀνευ τῆς ἀπαιτουμένης ἱερᾶς ἀκολουθίας, συνεστήθησαν τὰ δέοντα συνοδικῶς τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Ρασκοπρεσρένης κ. Νικηφόρῳ.

Μητρόπολις Ἐρσεκίου.—Κατὰ καταστατικὴν ἐκδοθεῖσαν ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ ἑκκλησιαστικοῦ περιοδικοῦ τοῦ Σεραγέβου «Πηγῆς» ὑπῆρχον κατὰ τὸ 1904—1905 ἐν ἀπάσῃ τῇ ἐνορίᾳ τοῦ μητροπολίτου Ἐρσεκίου 73 κληρικοί, ὧν 62 μὲν ἀνῆκον εἰς τὸν ἐγγαμον κλῆρον, 11 δ' εἰς τὸν μοναχικόν, οἵτινες καὶ διέμενον εἰς τὰ μοναστήρια· τούτων ἦσαν 71 μὲν πρεσβύτεροι, 2 δὲ διάκονοι· δύο τούτων τῶν ἐβδομήκοντα τριῶν κληρικῶν ὑπηρετοῦσιν ὡς ἱερεῖς ἀπὸ πεντήκοντα ἐτῶν—Ἡ ἑκκλησιαστικὴ περιφέρεια Ἐρσεκίου ἔχει 4 μονὰς, 8 πρωτοπρεσβυτερεῖα καὶ 54 ἐνορίας, καὶ 141 ναοὺς. Ὀρθοδόξους ἀριθμεῖ 107, 226, καὶ στέφανα 17337—Κατὰ τὸ 1904 ἠριθμήθησαν γεννήσεις 3818, θάνατοι 2449 καὶ γάμοι 637. Εὐτυχῶς δὲ οὐδεμία μετὰστασις ἐγένετο εἰς ἕτερα δόγματα ἢ θρησκευματα ἀπὸ τῆς ὀρθοδοξίας, ἀλλὰ καὶ οὐδεμία πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν προσέλευσις ἐκ ξένων δογμάτων ἢ μὴ χριστιανικῶν θρησκευμάτων.

Ἐπίσκοπὸν Ἀνέων.—Διατρίβει ἐν Σμύρνῃ ἀπὸ πενθημέρου, χάριν ὑποθέσεων τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ, ὁ θεοφ. ἐπίσκοπος Ἀνέων κ. Ἀνθιμος.

Ἐπιτροπὴ Ἑράνων.—Τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον, μελετήσαν τὴν ἐκθεσιν εἰδικῆς ἐπιτροπείας ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως κ. Λουκά καὶ τῶν ἐντίμων κκ. Α. Καζανόβα καὶ Κορν. Σπαθάρη, ἐνέκρινε τὴν ἀνασύστασιν τῆς Διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἑράνων, ἧς πρόεδρον μὲν ἡ Α. Θ. Π. διώρισε τὸν

ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτην Πισιδείας κ. Γεράσιμον, μέλη δὲ διωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου οἱ κκ. Α. Καζανόβας, ἐκπροσώπων ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ τὸ Συμβούλιον, Γ. Κάρταλης, Πιττακὸς Εὐστρατίου καὶ Παντ. Κοσμίδης, οἷς καὶ διεβιβάσθησαν τὰ σχετικὰ πιττάκια. Ἡ διαρκὴς Ἐπιτροπὴ τῶν Ἑράνων, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπάρχοντα περὶ τῶν Ἑράνων Κανονισμόν καὶ τὰ ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπείας προτεινόμενα, δύναται νὰ προβῇ εἰς τε τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Κανονισμοῦ τούτου, ἐν ἀνάγκῃ, καὶ εἰς τὴν ὑπόδειξιν τῶν καταλληλοτέρων μέσων πρὸς ἀναστήλωσιν τοῦ μέτρου τῶν Ἑράνων.

Ἑκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια.—Τὸ ἑκκλησιαστικὸν περιοδικὸν τοῦ Σεραγιέβου «Πηγὴ», ἐπίσημον ὄργανον τῶν ἱερῶν μητροπόλεων Βόσνης, Ἐρσεκίου, Σβορνικίου καὶ Βανιαλούκας, ἀναγράφον ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ τεύχει (31 δεκεμβρίου 1905), ἄρτι πρὸς ἡμᾶς ἀποσταλέντι, τὴν συμπλήρωσιν εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἑκκλησιαστ. Ἀληθείας» κρίνει ὅτι καθ' ὅλην ταύτην τὴν μακρὰν περίοδον τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «ἵστατο εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ὑπηρετοῦν τῇ μορφῇ τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου καὶ λαοῦ διὰ διατριβῶν ἐπιστημονικῶν, ἠθικῶν καὶ θεολογικῶν». Ἡ «Πηγὴ» γράφει καὶ περὶ τοῦ νῦν τῆς «Ἑκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» συντάκτου ὑφ' ὃ πνεῦμα καὶ τὸ ἐπίσημον φύλλον τῆς ἀγιωτάτης διοικούσης Συνόδου τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας.

Χοροσταδία.—Ἐπὶ τῇ σήμερον ἀγομένη μνήμῃ τῆς ἀνκομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἀγίοις Ἰωάννου τοῦ Χριστοστόμου, ἡ Α. Θ. Π. ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, ἐν τῷ παρχηρονίῳ, ἅτε ἀνγκειμένης ἐν τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, κατὰ πλῆλὸν ἔθος, τῆς εἰκόνας τοῦ μακαρίου πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ὀνοματικαὶ ἐορταί.—Τῇ δευτέρῃ, 23, μνήμῃ τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Ἀγαθαγγέλου, ἡ Α. Θ. Π. συνεχῆς τηλεγραφικῶς τῷ ἐν Χάλκῃ διαμένοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Γρεβενῶν κ. Ἀγαθαγγέλῳ καὶ δι' ἐπιστολῆς, ἅτε μὴ ὑπαρχούσης τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Καρπάθου καὶ Κάσου, ἀμφοτέροις ἀγούσι τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἐορτήν—τῇ πέμπτῃ τηλεγραφικῶς ἐπίσης συνεχῆς τοῖς ἐορτάζουσιν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, σεβασμ. μητροπολίταις Ἡρακλείας, Σερρών, Στρωμνί-

τσης, καὶ Σβορνικίου, ὡς ἠϋξάτο τὰ δέοντα διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου καὶ τῷ ἐν Ὁδησσῷ φιλογενεστῷ εὐεργέτῃ τῆς ἐθνικῆς παιδείας κ. Γρηγορίῳ Μακρῶ — ὡσαύτως ἠϋξάτο καὶ τοῖς ἐν τῇ πατριαρχικῇ αὐλῇ τῷ τε πανοσιολογ. ἀρχιμανδρίτῃ καὶ Μ. ἱεροκλήρῳ κ. Γρηγορίῳ Κωνσταντινίδῃ (διὰ τοῦ ἱερολογ. τριτεύοντος) καὶ τῷ πανοσ. Μ. συγκέλλῳ κ. Γρηγορίῳ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Δαμασκοῦ ὁ θάνατος τοῦ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῶν γνωστῶν θλιβερῶν γεγονότων καταλαβόντος τὸν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας κυροῦ Μελετίου. — Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἀναγράψωμεν ἐν προσημίᾳ ἡμῶν φύλλῳ λεπτομερέστερον τὰ κατὰ τὸν μεταστάνα, καθήκοντι χριστιανικῶ, ἐπεὶ δὲ τὰ κρίματα τοῦ Κυρίου ἄβυσσος, εὐχόμεθα τῇ μὲν ψυχῇ αὐτοῦ ἀναπαύσιν ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ ἐν σκηναῖς δικαίων, τῇ δὲ ἀδελφῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀντιοχείας, τῇ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη δοκιμαζομένῃ καὶ ταραττομένῃ, εἰρήνην παρὰ Θεοῦ καὶ εὐστάθειαν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς κανονικότητος καὶ τῆς ἀνεκαθεν καλῶς κρατησῆς ἐν αὐτῇ τάξεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΡΛΟΒΙΤΣ

Ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ἱερᾶς διακονίας τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κάρλοβιτς κ. Γεωργίου τὸ δημοτικὸν τῆς πόλεως ταύτης συμβούλιον ἐνέγραψεν αὐτὸν ἐπὶ τιμῇ δημότην — Τὸ δὲ ὑπὸ τῶν πανιερ. ἀρχιερέων προσενεχθὲν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἐορτῇ ἐπικαμηλαύκιον φέρει ἐπ' αὐτοῦ σταυρὸν ἀδαμάντιον, ὅμοιον δὴ καὶ τῷ ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας εἰς τὸν αἰμνηστον ἱεροκλήρῳ καὶ διδάσκαλον Κωνσταντίνον τὸν ἐξ Οἰκονόμων χορηγηθέντι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱεροκλήρυκες τακτικοὶ παρὰ ταῖς ἀρχιεπισκοπαῖς καὶ ἐπισκοπαῖς τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἀριθμοῦνται σήμερον εἴκοσιν, ὧν ἀναγραφὴν χορηγεῖ τοῖς ἀναγνώσταις τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» ἡ σύνταξις αὐτῆς, ἀπὸ διαφόρων ἀρυσσάμενη πηγῶν

καὶ καθ' ἃ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τηρεῖ σημειώματα· κατ' αὐτὰ δὲ κηρύττουσι νῦν

Ἐν τῇ μητροπόλει Ἀθηνῶν ὁ προλῦτης τῆς θεολογίας Συνέσιος Φιλιππίδης, ἐκ Πειραιῶς, κηρύττων ἐν Ἀθήναις· τίνες ἕτεροι κηρύττουσιν ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» μεταγράψαντες, ἡγγείλαμεν πρό μικροῦ.

Ἐν τῇ μητροπόλει Διμητριάδος ὁ προλῦτης τῆς θεολογίας Γερμανὸς Μαυρομάτης, ἐξ Ὑδρας, κηρύττων ἀπὸ τετραετίας.

Ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Κερκύρας ὁ προλῦτης τῆς θεολογίας Κωνσταντίνος Πρίφτης, ἐκ Κερκύρας, κηρύττων ἀπὸ 17 σχεδὸν ἐτῶν.

Ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Ἀρτης, ἔστι διορισθεὶς, ὁ προλῦτης τῆς θεολογίας, Ἰωακείμ Σπετσιέρης, ἐκ Κεφαλληνίας, κηρύττων ἀπὸ 5 ἐτῶν ἐν Λευκάδι καὶ Φθιώτιδι· ἀνετέθη νῦν αὐτῷ καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς ἐν Ἀρτῇ Ἱεραικῆς σχολῆς, στερουμένης, ἀτυχῶς, ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ μαθητῶν.

Ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Λαριόδης ὁ προλῦτης τῆς θεολογίας Συμεὼν Μιχατάκης, ἐκ Σάμου, κηρύττων ἀπὸ πενταετίας.

Ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Σύρου ὁ προλῦτης τῆς θεολογίας Κύριλλος Βενιέρης, ἐκ Μυκόνου, σχεδὸν ἀπὸ εἴκοσιν ἐτῶν κηρύττων.

Ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Ζακύνθου ὁ προλῦτης τῆς θεολογίας Νικηφόρος Γιαννόπουλος, ἐκ Ζακύνθου, κηρύττων ἀπὸ ὀκτώ ἐτῶν.

Ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Πατρῶν ὁ προλῦτης τῆς θεολογίας Χαρίτων Παναγόπουλος, ἐκ τοῦ δήμου Φαρρῶν (ἐπαρχίας Πατρῶν), κηρύττων ἀπὸ 11 ἐτῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, Ἠλείας, Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας καὶ Πατρῶν (ἀπὸ τριετίας).

Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Ἠλείας ὁ προλῦτης τῆς θεολογίας Θεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου, ἐκ Καρδασαρά τοῦ Βζήτου, κηρύττων ἀπὸ 4 ἐτῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Εὐβοίας, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, Πατρῶν καὶ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας.

Ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ὁ διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας Πολύκαρπος Συνοδινός, ἐκ Σίφνου, κηρύττων ἀπὸ 14 ἐτῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, Νευπακτίας, Ἀρτης καὶ Πατρῶν· ἔστι μετετέθη ἀπὸ Μεσολογγίου (Ἀκαρνανίας).

Ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Μεσσηνίας ὁ διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας Σωκράτης Οἰκονομί-

δης (Βατοπεδινός), ἐκ Γυθείου, κηρύττων ἀπὸ 16 ἐτῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Σπάρτης καὶ Πατρῶν.

Ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Κορινθίας ὁ προλύτης τῆς θεολογίας Γρηγόριος Παναγιωτόπουλος, ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κλαυδρύτων, κηρύττων ἀπὸ ἐννέα ἐτῶν ἐν Λαρίσσει καὶ Κορίνθῳ.

Ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Ἀργολίδος ὁ προλύτης τῆς θεολογίας Κλεόνικος Γεωργίου, κηρύττων ἀπὸ ἑξ ἐτῶν.

Ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ὁ προλύτης τῆς θεολογίας Ἱερόθεος Πρασκευόπουλος, ἐκ Κλαυδρύτων, κηρύττων ἀπὸ μικροῦ ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς ἐπαρχίας (Τριπόλει).

Ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Χαλκίδος ὁ διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας Γερμανὸς Τρωϊάνος, ἐκ Κεφαλληνίας, κηρύττων ἀπὸ 4 περίπου ἐτῶν· πρῶτον ἐφημέριος τῆς ἐλληνικῆς ἐν Βούδᾳ-Πέστη κοινότητος.

Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Τρικάλων ὁ προλύτης τῆς θεολογίας Σωφρόνιος Πυλίδης, ἐκ Καστελλορίζου, κηρύττων ἀπὸ 5 ἐτῶν ἐν Κλαυδρύτοις καὶ Λευκάδι, ὁπόθεν πρὸ μικροῦ μετετέθη εἰς Τρίκλιν.

Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος ὁ διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας Πολύκαρπος Ζάχος, ἐκ Βόλου, κηρύττων (ἐν Καρδίτῃ) ἀπὸ 4 ἐτῶν.

Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ὁ προλύτης τῆς θεολογίας Ἀλέξανδρος Σωτηρόπουλος, ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κλαυδρύτων, κηρύττων ἀπὸ 12 ἐτῶν ἐν Ἀττικῇ, Πάτραις καὶ Σπάρτῃ (μετὰ τινων διαλειμμάτων).

Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ὁ προλύτης τῆς θεολογίας Πανάγιος Πρασκευοθύμιος, ἐξ Ἠλείας, κηρύττων ἀπὸ 15 ἐτῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Πατρῶν, Φθιώτιδος, Ἠλείας, Τρικκάλων καὶ Σπάρτης (μετὰ τινων διαλειμμάτων).

Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Θήρας ὁ διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας Θεοδόσιος Ἰδριότης, ἐξ Ἀμοργοῦ, κηρύττων ἀπὸ 4 ἐτῶν.

Οἱ ἱεροκήρυκες οὗτοι εἰσὶν ἀρχιμνδρίται, ἐκτὸς τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Θεσσαλιώτιδος καὶ Κερκύρας, ὧν τῶν ἐτι δικόνων ὁ τῆς Κερκύρας ἐστὶν ἐν τῷ ἐγγράμῳ κλήρῳ κατατεταγμένος. — Ὁ τίτλος ὁ ἀκκδημικός τοῦ διδασκάλου τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας σημαίνει τὸν τελειόφροντα τῆς ἐν Χάλκῃ θεολογικῇ σχολῆς, ὁ δὲ τοῦ προλύτου τὸν τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπικῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὅστις ἐστὶν, ὡς γνωστὸν, ὁλόκληρος ἔσωθεν ἐξωγραφημένος, εὐρηται ἱστορημένη ἡ εἰκὼν τῶν προνομίων ἐπὶ τοῦ τοίχου, παριστῶσα τὴν ἀνέυρεσιν τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου, τὴν δωρεάν τῶν κειμηλίων τούτων ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀνθεμίου τῷ αὐτοκράτορι Ζήνωνι, καὶ τὴν ὑπὸ τούτου παραχώρησιν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Κύπρου τῶν βασιλικῶν προνομίων, πορφύρας, σκήπτρου καὶ ὑπογραφῆς δι' ἐρυθρᾶς μελάνης.

Τὴν εἰκόνα ταύτην, ὡς ἀκριβῶς ἔχει, μετέγραψεν ὁ ἐν τῷ Παγκυπρίῳ γυμνασίῳ διδάσκων τὴν ἱστογραφίαν κ. Χαρ. Νικολαΐδης ὅπως ἀποσταλῇ καὶ κατατεθῇ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ἐθνολογικὸν μουσεῖον. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο πρὸ τῆς ἀποστολῆς ἐφωτογραφήθη, φωτογραφικὰ δ' αὐτοῦ ἀπότυπα κοσμοῦσιν ἤδη πολλὰς οἰκίας καὶ ἐκτὸς τῆς Λευκωσίας. Εἰς τῶν ἐν Κύπρῳ λογίων, ἀπαντῶν εἰς ἐρωτήσεις ὑποβληθείσας αὐτῷ περὶ τῆς ἀρχαιότητος τῆς εἰκόνης, δημοσιεύει ἐν τῇ ἀξιολόγῳ «Φωτ. τῆς Κύπρου» (ἀριθ. 987 τῆς 7 ἰανουαρίου) μακρὰν διατριβὴν, ἐξ ἧς σταχυολογοῦμεν τὰ ἐξῆς.

Θεμελιωτὴς τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ναοῦ ἐγένετο ὁ ἀρχιεπίσκοπος Νικηφόρος, τῷ 1662, ὡς δηλοῖ ἐπιγραφὴ κεκμένη ὑπερθεὶς τῆς δυτικῆς θύρας, ἐπὶ πλακὸς φερούσης τρεῖς ἐγγλύπτους θυρεοὺς, ἧτις ἔχει ὧδε:

«† Θεμελιεῖτο ὁ πάνσεπτος οὗτος ναὸς ἐκ βάθρων τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου οἰκείαις χερσὶ τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Νικηφόρου κατὰ τὸ ἀχζβ' ἔτος, ἐν τῇ ἐσχάτῃ τοῦ ἀπριλίου, ἡμέρᾳ δ'»

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Νικηφόρος ἦν ἡδὴ ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ 1631, διότι αὐτὸς πρῶτος ἐπεκύρωσε τὸ σιγίλλωδες γράμμα τὸ ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Κυρίλλου κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκδοθέν, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ ἀνύψωσις καὶ κατὰστασις ὑπὸ τῶν ἀρχιεπισκόπων Κύπρου εἰς σταυροπήγιον τῆς ἱερᾶς μονῆς τῆς Ἐγκλείστρας. — Τῷ 1651 ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἰωαννικίου γράμμα συνοδικόν, προκληθὲν προφανῶς ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου, καὶ νομίζον τὰς σχέσεις τῶν ἐν Κύπρῳ μητροπολιτῶν πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον αὐτῶν (κεῖται τοῦτο ἐν τόμῳ Β' «Κανονικῶν Διατάξεων» Μ. Ι. Γεδεών, ἐν ταῖς σελίσιν 384—389). Τῷ 1662 ὁ Νικηφόρος ἐθεμελίω-

σεν ἰδίαις χερσὶ, κατὰ τὴν 30 Ἀπριλίου, ἡμέραν τετάρτην, τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τῷ 1663 ὁ Νικηφόρος προήδρευσε τῆς ἐν τῷ ναῷ Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν Λευκσίᾳ συγκροτηθείσης συνόδου τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, παρόντος καὶ τοῦ «ἰσεπισκόκου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ ἐξάρχου τῶν ἀπενταχτοῦ τῆς Ἐκκλησίας διδασκάλων» Παρίωνος, πρὸς δικτύπωσιν ὁμολογίας τῆς πίστεως αὐτῆς, ἐξ ἀφορμῆς τῆς τότε ἀναφαιμένης ψευδολοκαρεῖας ὁμολογίας— Τῷ 1672 ἠναγκάσθη, χειμῶνος ὦρα καὶ ἡδὴ γέροντων, νὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ τὴν ἐξῆς αἰτίαν· Παρθένιος ὁ πρῶτος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Δ', μετὰ τὴν τρίτην αὐτοῦ πατριαρχίαν, εἶχεν ἐξορισθῇ εἰς Κύπρον καθαιρεθείς. Ὁ Νικηφόρος ἀπατηθεὶς «ἀπροσέκτως καὶ ἀπεριέργως συνεκοινώνησεν αὐτῷ»· διὸ καὶ αὐτὸς καθιερώθη ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας· κατανόησας δὲ τὸ σφάλμα αὐτοῦ, παρὰ τὸν ἐπικρατοῦντα χειμῶνα καὶ τὸ πολὺν αὐτοῦ γῆρας, ἀπῆλθεν εἰς τὴν βασιλεύουσαν καὶ ἐζητήσατο τὴν συγγνώμην τῆς Οἰκουμ. Ἐκκλησίας· λαβὼν δὲ ἄφεσιν τῆς παρνομίας αὐτοῦ λύεται τῆς καθαιρέσεως. Μετὰ δὲ τὴν ἀθώωσιν ἐξεδόθη ἐν Κων/πόλει τὸ περὶ τῆς ἱερᾶς μονῆς Κύκκου συνοδικὸν γράμμα Διονυσίου τοῦ Δ', παρευρεθέντων καὶ συνυπογραφέντων ἐν τε τούτῳ καὶ ἐν τῷ τῆς ἀθώωσης ἐγγράφῳ τῶν πατριαρχῶν Ἀντιοχείας Νεοφύτου καὶ Ἱεροσολύμων Δοσιθέου. Συνώδευσεν δὲ τῷ Νικηφόρῳ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ὁ Κυρηναῖος Λεόντιος, ὅστις ὑπέγραψε καὶ τὸ περὶ τῆς μονῆς Κύκκου συνοδικὸν γράμμα.

Μετὰ τὸν Νικηφόρον ἐγένοντο ἀρχιεπίσκοποι Κύπρου κατὰ σειρὰν Χριστόδουλος, Ἰάκωβος, Γερμανός, Ἰάκωβος, Σίλβεστρος καὶ Φιλόθεος, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν ἐπικεφαλίδων τοῦ σιγιλιώδους περὶ τῆς Ἐγκλείστρας καὶ τοῦ συνοδικοῦ περὶ τοῦ Κύκκου γράμματος, ὃν μνεῖα ἐγένετο.—Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Φιλόθεος ἐδελχύνθη πρὸς ἐσωτερικὸν διὰ ζωγραφίσεως καλλωπισμὸν τοῦ ναοῦ, ὃν ὁ Νικηφόρος εἶχε κτίσει. Τοῦτο δ' ἐμφανίζεται ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν εἰκόνης τινός, ἐν ᾗ ὁ Φιλόθεος παρίσταται παρὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰνα μεσιτεύσῃ παρὰ τῷ Κυρίῳ πρὸς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων αὐτοῦ, ἐν προσωδικοῖς ἱαμβικοῖς τριμέτροις:

Εὐαγγελιστὰ Κυρίου Ἰωάννη,
σεπτοῦ σου οἴκου, εὐπρέπειαν προσδέχου,
ἣν ἡγάπησα Κυρίου σκηνώματος,
δι' ἣν μοι εὖχου τὴν ἁμαρτιῶν λύσιν,
ὡς ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ καὶ φίλος
τοῦ δεσπότου μου καὶ Θεοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ἄνωθεν ἐπὶ τῶν νεφελῶν ἐρχόμενον Κύριον ἐν ὁμοίοις στίχοις λέγει:

Χαρίζομένός μοι χάριν τῷ σὺ φίλῳ,
δὸς, Χριστέ μου, ἄφεσιν ἁμαρτημάτων,
ποιμὲνι Κύπρου τῷ φίλῳ Φιλοθέῳ
καλλωπιδάντι τὴν δε τὴν ἐκκλησίαν.

Ὁ Φιλόθεος ἐγένετο ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου τῷ 1734, τῷ δὲ 1759 ἐνεκεν ἀσθενείας παρητήθη ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Παλίου, ὅστις καὶ ἐγένετο ἀρχιεπίσκοπος μετὰ ἓνα μῆνα. Δυνάμεθα δὲ νὰ ὀρίσωμεν ὡς χρονολογίαν τῆς διακοσμήσεως τοῦ ναοῦ καὶ ἐπομένως καὶ τῆς «εἰκόνης τῶν προνομίων» τὰ ἔτη 1735—1740· διότι, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν ἀναλογίων τοῦ ναοῦ ἐπιγραφῶν, πρῶτον μέλημα τοῦ Φιλοθέου, εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν, ἦν ἡ διακόσμησις τοῦ ναοῦ καὶ ἡ προίξεις αὐτοῦ διὰ καταλλήλων ἐπίπλων.

Αἱ ἐπὶ τῶν ἀναλογίων ἐπιγραφαὶ ἔχουσιν ὧδε:

- α' Ταῦτα γέγονε δαπάνη
τοῦ μακαριωτάτου Φιλοθέου
- β' ἐπιστάσα δὲ ἀρχιμαν
δρίτου αὐτοῦ Μακαρίου αψλς.

Τὸ δὲ περιεχόμενον τῆς διακοσμήσεως δηλοῦται ἐν ἐτέρᾳ μικροσκοπεῖ ἐπιγραφῇ, κειμένη πλησίον τῆς εἰκόνης, ἐν ᾗ παρίσταται ὁ Φιλόθεος παρὰ τὸν Ἰωάννην, οὗτος δὲ μεσιτεύων πρὸς Κύριον ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ. Ἔστι πεποιημένη καὶ γεγραμμένη καὶ αὕτη κατὰ προσωδικούς ἱαμβικούς τριμέτρους στίχους, ἔχει δ' ὧδε:

† Ὁφθαλμοὶ εἶπερ ὧτιον πιστότεροι,
ταύτη τοι ὄρα τὴν δε τὴν ἱστορίαν,
ἔμψαι αὐτοῖς οὐρανοῦ ἱεραρχίαν,
γένναν, ἐορτὰς, καὶ πάθη τοῦ Κυρίου,
ἀνάστασιν τε καὶ ἀδάκαστον κρίσιν,
πρὸς δὲ καὶ ἀρχὰς τῶν Κύπρου προνομίων,
Θεοῦ τε αἶνον ὑπὸ πάντων χτισμάτων,
καὶ ἐξ Ἰησοῦ τὸν τόκον τῆς Παρθένου·
καὶ τοῦ Ἰησοῦ θαύματα ἔτι σκόπει·
καὶ τέλος ὅρα ἐπτάδε τῶν Συνόδων.
Οὐ γὰρ ἀπλῶς γέγραπται ἐνταῦθα τάδε
ἀλλ' ἵνα βλέπων σὺ διόρθωσιν λάβῃς.

Ἡ εἰκὼν τῶν προνομίων καίτοι ἀριστερᾷ τοῦ δεσποτικοῦ θρόνου, τυγχάνει δὲ αὕτη τὸ διακρίνον τὴν διακόσμησιν ταύτην ἀλλων ὁμοίων διακοσμήσεων καὶ τὸ σημεῖον, ὃ πρέπει νὰ ἐξετάσῃ τις ὅπως ἐκτιμήσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ζωγράφου. Διότι διὰ μὲν τὰς ἄλλας σκη-

νάς τοῦ βίου τοῦ Κυρίου καὶ τῶν θαυμάτων κτλ. εἶχεν ἤδη προγενέστερα σχέδια, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰκόνα ταύτην μὴ ἔχων ὤφειλε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν φαντασίαν αὐτοῦ. Ἀληθῶς δὲ ἡ σύλληψις τοῦ σχεδίου φαίνεται πολὺ καλὴ· ἡ ἐκτέλεσις βεβαίως οὐδὲ μετρίκ δύνανται νὰ ὀνομάσθῃ, διότι ὁ ζωγράφος οὗτος ἦν ἀπλοῦς τις ἀδέξιος χρωματογράφος, ὅποιοι ἦσαν οἱ πλείστοι ἀγιογράφοι τῶν τότε χρόνων· εἰ δ' ἐνεκοι- ποῦτό τις τῶν σημερινῶν δοκίμων καλλιτεχνῶν τὴν φαντασίαν, ἣν περικλείει ἡ εἰκὼν τοῦ πτωχοῦ ἀγιο- γράφου τοῦ 1735—1740, βεβαίως ἡδύναντο νὰ γράψῃ καλλίστους πίνακας. — Ἐν τῇ εἰκόνι ταύτῃ, εἰς 4 σκη- νάς, (τὸ ἐνύπνιον τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας Ἀνθεμίου, τὴν ἐκσκαφὴν τοῦ τάφου τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα, τὴν δωρεάν τοῦ λευκίτου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τῷ βασιλεὶ Ζήνωνι, καὶ τὴν παροχὴν ὑπὸ τοῦ βα- σιλέως τῷ Ἀνθεμίῳ τῶν βυζαντινῶν προνομίων) συνώ- ψισε θαυμαστῶς ὁ ἄγνωστος ἀγιογράφος τὴν ὅλην ἱστο- ρίαν τῶν προνομίων. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ οἶονεὶ θελῶν ἢ διὰ τῆς εἰκόνης παριστωμένη ἱστορία τῶν προ- νομιῶν νὰ ᾗ πλήρης, ἐπέγραψεν ἐν τῷ μέσῳ ὡς ἐπὶ λευκῆς πλῆκτῆς τὴν ἐν ἱαμβικοῖς τριμέτροις ἐπίσης πε- ποιημένην ἐπιγραφὴν, ἐν ᾗ καταφαίνεται ἀκριβὲς με- λέτη τῶν εἰς τὴν αὐτονομίαν τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλη- σίας ἀναφερομένων πηγῶν ὑπὸ τοῦ ποιήσαντος, ὅστις ἐστὶ πιθανώτατα ὁ ἄλλως λογιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Φιλόθεος. Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀντίγραφον κεῖται ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 1 χειρογράφῳ τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς βι- βλιοθήκης, ὅπερ ἐγράφη τῷ 1750, ἐν φύλλῳ 3α, ἀπὸ τοῦ στίχου 4 καὶ ἐξῆς.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

περὶ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σωμάτων,
δικαστηρίων, ἐπιτροπῶν καὶ γραφείων

Ζ'.

Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστ. Ἐπιτροπῆς

Κατὰ τὸ ἔτος 1905 συνεδριάσεις τῆς Πατριαρχ. Κ. ταύτης Ἐπιτροπῆς ἐγένοντο ἐν ὅλῳ 32, αἱ μὲν μέχρι τοῦ μαΐου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης καὶ αἱ ἄλλαι ὑπὸ τὴν τοῦ Σηλυβρίας κ. Διονυσίου. — Ὑπεβλήθησαν αἰτήσεις περὶ προσελεύ- σεως εἰς τὴν ὀρθοδόξιν 27, ἐξ ὧν 5 καθολικῶν, 18 ἀρμενίων, 3 ἐβραίων καὶ 1 σχισματικῶν βουλγάρων· τῶν καθολικῶν ἐγένοντο δεκάτ' ἅσαι, τῶν ἐβραίων

2, τῶν δὲ ἀρμενίων ἀπερρίφθησαν 6 καὶ τοῦ βουλγάρου σχισματικοῦ ἐγένετο δεκτὴ. — Ὑπεβλήθησαν πρὸς ἔγ- κρισιν κανονισμοὶ ἀδελφότητων 11, ἐξ ὧν ἐνεκρίθησαν οἱ 10, ἀπερρίφθη δὲ ὁ 1. — Ἐξητάσθησαν καὶ διεκανο- νίσθησαν ζητήματα ἱερατικὰ καὶ διακονικὰ 16 ἐνο- ριῶν. — Ὑπεβλήθησαν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ ἐκθέσεις περὶ ἐκ- δόσεως ρητρῶν 7. — Ἐπεβλήθησαν ποιναὶ διόφοροι εἰς 3 ἱερεῖς πταίσαντας καὶ 1 διάκονον. — Συνετάχθησαν 2 προγράμματα ἱεροκηρύκων ἐπὶ ταῖς νηστείας τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τῆς τῶν Χριστουγέννων. — Ἐπεκυ- ρώθησαν τιμολόγια ἱεροπραξιῶν 3 ἐνοριῶν, ἐν αἷς καὶ ἡ τοῦ Φαναρίου. — Ὑπεβλήθησαν τῇ Α. Θ. Παναγιό- τητι ἐκθέσεις περὶ ζωτικωτέρων ζητημάτων 4. — Ἐξε- δόθησαν ἐγκύκλιοι καὶ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας 2. — Ἐνεκρίθη μία χειροτο- νία. — Διεκανονίσθησαν διαφοραὶ ὕλικαὶ μεταξὺ κληρι- κῶν καὶ λαϊκῶν 6. — Ὑπεβλήθη πρὸς ἔγκρισιν 1 βι- βλίον ἐκκλησιαστικόν. — Ἐγένετο σκέψις καὶ ἐλήφθη- σαν σχετικαὶ ἀποφάσεις περὶ ἐξελέγξεως τοῦ ἱερατικοῦ Ταμείου· περὶ ἐγκρίσεως νέου κανονισμοῦ τῆς Ἐπι- τροπῆς· περὶ ἀνανεώσεως τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐποπτῶν τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Η'.

Κεντρικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς

Κατὰ τὸ ἔτος 1905 ἐλειτουργοῦν ἐν τῇ Ἀρχιεπι- σκοπῇ **σχολαὶ ἀνώτεραι καὶ κατώτεραι** 72, ἡ- τοι 8 καὶ 64, ἐν αἷς ἐδίδασκον· ἐν ταῖς πρώταις 164, ἐν ταῖς δευτέραις 244, τὸ ὅλον 408 — ἐδιδάσκοντο 2612 ἐν ἐκείναις, 10605 ἐν ταύταις, ἐν συνόλῳ δὴλον οὖν 13217 — Ἀπεφοίτησαν ἐξ αὐτῶν 897, δηλὰ δὴ 171 ἐκ τῶν ἀνωτέρων καὶ 726 ἐκ τῶν κατωτέρων. **Εἰδικώτερον ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκάλων** ἔχει οὕτως· ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ 14 — Μ. τοῦ Γ. Σχολῇ 16 — Ἑλλην. Ἐμπορικῇ Σχολῇ Χάλκης 22 — Ζωγραφείου 18 — Λυκείου Χατζῆ Χρήστου 31 — Ἐθνι- κοῦ Ἰωακείμειου παρθεναγωγείου 17, Ἐθνικοῦ Ζαπ- πείου 25 — Κεντρικοῦ παρθεναγωγείου κοινότητος Σταυροδρομίου 14 (ἐν αὐτῷ ἐδιδάσκοντο κατὰ τὸ λη- ξαν σχολικὸν ἔτος 735, ἐν δὲ τῷ Λυκείῳ Χατζῆ- Χρήστου 344).

Ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκόντων ἐν ταῖς κατω- τέραις ἐνοριακαῖς σχολαῖς ἀνῆλθον εἰς 244, ὧν ἄρρενες 139, διδασκάλισσαι δὲ 105.

Νέοι διδάσκαλοι τὸ πρῶτον διορισθέντες ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἀριθμοῦνται 75, ὧν 50 ἄρρενες καὶ 25 θήλεις. Ἐκ τούτων κατέχουσι πτυχίον τῆς Μ. 12.

Γ. Σχολῆς 12, τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς 2, τῆς Θεολογικῆς τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν 1 καὶ τῆς φιλοσοφικῆς 1, εἰς ἐξ εὐρωπαϊκοῦ πανεπιστημίου—6 τῶν γυμνασίων Ἀδριανουπόλεως, Σάμου κτλ. Ἐκ δύο δὲ νηπιαγωγῶν τὸ πρῶτον διορισθεῖσιν ἢ μὲν φέρει πτυχίον τοῦ περὶ τῆς Ζαππεῖος διδακταλείου, ἢ δὲ τοῦ ἄλλοτε περθεναγωγείου τῆς Παλλάδος.

Θ'.

Διευθυντικὸν Γραφεῖον
τοῦ ἔτους 1904

	Βαπτίσεις	Γάμοι	Θάνατοι
Φινυρίου	108	85	30
Τζιβαλίου	102	27	18
Μουχλίου	27	9	15
Ποτηρᾶ	30	11	20
Παλατιᾶ	46	18	40
Ξυλοπόρτης	41	8	27
Παλίνου	35	10	30
Τεκύρ-Σερχίου	16	7	5
Ἐδινέ-καποῦ	21	—	3
Ἐγρί-καποῦ	22	3	16
Σαλατομβρουκίου	50	8	27
Σαρματικίου	13	1	8
Τόπ-καποῦ	21	7	20
Ἐξ Μαρυάων	41	10	8
Βλάχης	189	—	—
Κοντοσκ. Ἐλπίδος	140	32	92
» Ἀγ. Κυριακῆς	120	29	31
Ψαμθ. Ἀγ. Μηνᾶ	17	7	3
» » Γεωργίου	17	2	8
» » Νικολάου	22	2	5
» » Κωνστίνου	—	—	—
» Θεῶς Ἀναλήψεως	11	1	4
Βελιγραδίου	36	15	44
Χάς-Κιοῦ	30	18	—
Τά-ταῦλα	260	66	—
Πρόποδες Τά-ταῦλα	124	31	84
Φερικιοῦ	107	25	—
Σταυροδρομίου	694	186	578
Γαλατᾶ Χριστοῦ	149	45	—
» Καρατιανῆς	96	39	31
» Ἀγ. Νικολάου	22	10	—
» » Ἰωάννου	39	—	—
Διπλοκιοῦ	83	27	50
Παλατιῶ Μπάνιου	—	—	—
Ορτά-κιοῦ	40	25	43

Κουρουτσεσμέ	15	6	7
Μεγάλου Ρεύματος	106	29	103
Βεβεκίου	12	4	5
Βαφροχωρίου	13	7	—
Σωσθενίου	12	—	—
Νεοχωρ. Ἀγ. Νικολάου	51	13	35
» Παναγίας	34	9	29
Ζωοδόχου Πηγῆς	44	3	—
Πτωχοκομείου	—	—	—

I'.

Γραφεῖον καπούκεχαγιᾶ

Κατάλογος αὐτοκρατορικῶν φιομανίων
ἐκδοθέντων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1905.

Ἐπαρχία	καθίδρυμα	ὄνομα πόλεως
Κυζίκου	σχολή	Ἀρτάκη
Βελλᾶς	ἐκκλησία	χωρίον Κουκοσίου
Χαλκηδόνος	σχολή	Ἀντιγόνη
Ἰωαννίνων	κωδωνοστάσιον	Μέτσοβον
Ἡρακλείας	ἐκκλησία	Λαλένκιο
Θεσσαλονίκης	»	Συνακ. ἁγ. Ἀθανασ.
Ἀδριανουπόλεως	»	Τόρλια
Ἐφέσου	»	Καγλακούμ
Ἀδριανουπόλεως	»	Ἀγ. Γεωργίου
»	»	Σωτήρος Χριστοῦ
Κυζίκου	»	Γιεῶζε
Ἀμασείας	σχολή θηλέων	Ἀμισός
Τραπεζοῦντος	νοσοκομεῖον	Τραπεζοῦς
Σηλυβρίας	σχολή	Ἐξάστερον
Δράμας	νοσοκομεῖον	Δράμα
Κυζίκου	σχολή	Γενισάρι
Μελένικου	κωδωνοστάσιον	Μελένικον
Δυρραχίου	σχολή	Δυρράχιον
Ξάνθης	ναὸς καὶ κωδωνοστ.	Ξάνθη
Καισαρείας	σχολή	Ζιντζίδερ
Τραπεζοῦντος	»	Πλάτανα
Σμύρνης	ἐκκλησία	Σμύρνη
Δράμας	»	Πλεῦνα
Κυζίκου	κωδωνοστ. καὶ σχολ.	Ἐζίνε
Ἀδριανουπόλεως	ἐκκλησία	Εὐκάριον
Ἰωαννίνων	»	Κοσμίρα
»	νοσοκομεῖον	Ἰωάννινα
Χαλκηδόνος	σχολή	Μ. Βακάκιο
ἀρχιεπ. Κ)πόλεως	Ε.Φ.Κ. προσθήκαι	Κων)πολις
Πελαγονίας	ὁρφανοτροφεῖον	Μοναστήριον
Διδυμοτείχου	Ἱ. Μητρόπολις	Διδυμότειχον
Ἰωαννίνων	σχολή	Ἰωάννινα
Ἡρακλείας	ἐκκλησία	Καρατζᾶ
Ἀρχιεπ. Κ)πόλεως	»	Βαλατᾶ
Ἐφέσου	σχολή	Σιθρή Χισάρ

Κυζίκου	σχολή	Βαϊραμίτση
»	ἐκκλησία	Δαρδανέλλια
Διδυμοτείχου	σχολή	Μανδρίτσι
Θεσσαλονίκη	κωδωνοστάσιον	Λαγκαδά
Βελλ. καὶ Κονίτσης ἐκκλησία		Γρισμαπάν
Σκοπίων	»	Γοδενίτσα
Ἐφέσου	σχολή	Γκιόζτεπε
»	ἐκκλησία	Χριστιανοχώριον
Αμασείας	κωδωνοστάσιον	Ἀγλαντζίκ
Καισαρείας	ἐκκλησία	Ἀδουραχμανλή
Κυζίκου	»	Κλοσέδερ

ΣΥΜΕΩΝ ΣΙΝΙΟΣΟΓΛΟΥΣ

Τὴν λύπην τῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ διαπρεποῦς υἱοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξόχου λειτουργοῦ τοῦ Κράτους, διεδέξατο βαθεῖα θλίψις ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ὀρφανοτρόφου τῆς Μ. Ἐκκλησίας **Συμεωνάκη ἐξέντη Σινιόσογλου**, θανόντος ἐν ἡλικίᾳ πενήτηκοντα καὶ ἑξ ἑτῶν. Ἐπὶ νεκρῷ καταγούσι δάκρυα, κατὰ τὸν σοφὸν Σεῖραχ, ἐν ἀκμῇ θανόντι τῆς ζωῆς καὶ ἐν ἀκμῇ τῆς φήμης, ἦν ἐκτίσαστο ἐπὶ τῇ πρὸς τὰ ὀρφανὰ στοργῇ ὁ δικαίως ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας τῷ πατριαρχικῷ ὀφθι- κῷ τοῦ ὀρφανοτρόφου τιμηθεὶς Συμεὼν Σινιόσογλους.

Τέκνον τῆς εὐσεβοῦς Καισαρείας, τῆς ἐπιφανῆ γεννησάσης ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ τέκνα, ἀνῆλθε διὰ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων εἰς ἐπίζηλον κοινωνικὴν βαθμίδα, τιμηθεὶς ὑπὸ τε τοῦ μεγαλειοτάτου ἡμῶν ἀνακτος καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Γένους καὶ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ δικαίως ἐπὶ τῇ ἀρετῇ τῆς φιλογενείας καὶ τῆς ὑποστηρίξεως παντὸς ἔργου φιλανθρωπικοῦ.

Τῷ Κυρίῳ τὰς εὐχὰς ἀποδιδούς ὁ ἀείμνηστος Σινιόσογλους, τὴν εὐσεβῆ παιδείαν περιέπων, τὴν γενέτειραν ἀγαπῶν, τοῖς ἀδικοπραγοῦσι συμπαθὼν, ἔζησε μὲν χριστιανοῦ ζωὴν, ἥς πρότυπον ἑαυτὸν καταλείπει τοῖς υἱοῖς πρὸς μίμνησιν, παρέσχε δὲ τῶν ἀρετῶν τούτων δείγματα τὰς πρὸς ναοὺς καὶ σχολεῖα χορηγίας, τὰς μεγάλας ὑλικὰς συνδρομὰς εἰς τὴν Ἱερατικὴν (Ροδοκανάκειον) ἐν Καισαρείᾳ Σχολὴν, εἰς τὸ αὐτόθι Ὀρφανοτροφεῖον, καὶ εἰς τὸ ἐν τῇ νήσῳ Πρώτῃ. Τὰ τρία ταῦτα ἐθνωφελέστατα καθιδρύματα θέλουσι παραμένει αἰωνόβια ὑπομνήματα τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ, τῆς τροφῆς τε καὶ μητρὸς καὶ θεμελίου πασῶν τῶν ἀρετῶν, τῶν ὑπ' αὐτῆς ἀγιαζομένων.

Διὸ καὶ δικαίως ἡ λύπη τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τοῦ τιμῶντος τὸν ἄνδρα καὶ ἡ θλίψις τῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ Γένους καὶ τὸ πένθος τῶν εὐσεβῶν καππαδόκων ἐτεκμηριώθησαν καὶ τεκμηριοῦνται καθ' ἡμέραν ἐν τῷ τύπῳ καὶ ταῖς ἀποφάσεσι κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ σωματείων, ὧν ἐξέχει ἡ τὰς ἀρετὰς τιμῶσα μὴτηρ Ἐκκλησία. Τῆς τιμῆς ταύτης ἐκδύλωσις βαρυσήμαντος ἦν αἱ ὑπὲρ αὐτοῦ κρίσεις τῆς Α. Θ. Π. ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς τρίτης καὶ ἡ κατὰ πρότασιν πατριαρχικὴν γενομένη δημοτελὴς κηδεῖα ὑπὸ τε τῆς Α. Θ. Π. καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἐν τῷ ἐν Διπλοκιονίῳ ναῷ. Τῆς τιμῆς ταύτης ἐκδύλωσις ἐκ καθήκοντος ἐγένετο ἡ συρροὴ πολλοῦ πλήθους ἐξεχόντων ὁμογενῶν τε καὶ μὴ, λειτουργῶν τοῦ Κράτους, τῶν μελῶν τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου καὶ προκρίτων καὶ λογάδων τοῦ Γένους.

Ὁ νεκρὸς τοῦ ἀειμνήστου Συμεωνάκη Σινιόσογλου ἐτάφη ἐν τῷ κατὰ τὴν Πρώτῃ Ὀρφανοτροφείῳ τῶν θηλέων, ἐν ᾧ ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν ἀγναὶ φωναὶ ὀρφανῶν πρὸς τὸν ἐν οὐρανοῖς πατέρα τῶν ὀρφανῶν ἀναπεμπόμεναι ἔσονται μολπὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν οἰκτιρμῶν ἱλαστήριος ὑπὲρ τοῦ Σινιόσογλου, θαυμασιώτατον ἐκεῖ καὶ ἱερὸν ἑαυτῷ μαυσωλεῖον ἀνεγείραντος. Ἀγῆρως εἴη αὐτοῦ ἡ μνήμη.

ΛΥΣΙΣ ΑΠΟΡΙΑΣ

περὶ κωλύματος γάμου, ἔνεκα φυσικῆς
συγγενείας, πηγαζούσης ἐκ ὁχέ-
σεων οὐ νομίμων

§ 1

Ἑρώτησις

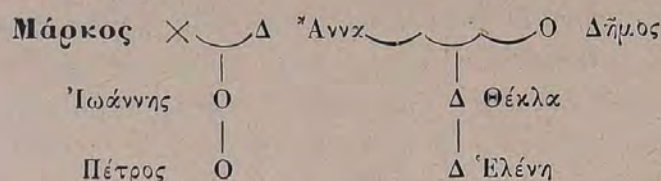
Ὁ **Πέτρος** υἱὸς τοῦ Ἰωάννου, υἱοῦ τῶν νομίμων συζύγων Μάρκου καὶ Ἀννης, δύναται νὰ λάβῃ νομίμως εἰς γάμον τὴν **Ἐλένην**, θυγατέρα τῆς Θέκλης, θυγατρὸς τῆς εἰρημενῆς Ἀννης, ἥτις ἔτεκεν αὐτὴν τρία ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρώτου νομίμου συζύγου τῆς Μάρκου, διατελοῦσα ἐν χηρείᾳ, ἐξ ἀθεμίτου σχέσεως μετὰ τοῦ Δήμου;¹

1. Οἷοςδήτις κ' ἂν ᾖ ὁ ὅτος, ἐν πάσῃ περιπτώσει θεωρεῖται ἄγνωστος ὑπὸ τοῦ νόμου.

§ 2

Ἀπάντησις

Ἐν διαγράμματι ἡ ἄνω περίπτωσις διατυπώνεται ὡς ἑξῆς:



§ 3

Πρὸς ἀκριβεστέραν κατανόησιν καὶ λύσιν τοῦ ζητήματος, πρωτίστως ἐπιβάλλεται ὁ καθορισμὸς τῆς σχέσεως τοῦ Πέτρου πρὸς τὴν Ἑλένην. Καὶ εἰς τοῦτο βαίνομεν ἡδὴ.

§ 4

Ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Ἰωάννης καὶ ἡ Θέκλα, ὡς τέκνα κοινῆς μητρὸς (τῆς Ἀννης), παρίστανται ἑτεροθαλεῖς ἀδελφοί, προκύπτει ὅτι ὡς τέκνα ἀδελφῶν, ὁ Πέτρος καὶ ἡ Ἑλένη εἰσὶ πρῶτοι ἐξ ἀδελφῶν συνεπῶς ἡ μεταξὺ αὐτῶν σχέσις ἐστὶ σχέσις συγγενείας ἐξ αἵματος εἰς τέταρτον βαθμὸν.

Εὐλόγως δὲ καταλήγει τις εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο, καθότι ἐκ πρώτης ὁψεως γεννᾶται ὁ ἐξῆς συλλογισμὸς: Τὰ τέκνα, ἅτινα ἔχουσι κοινὸν τὸν ἕτερον γονεῖα μόνον, εἰσὶν ἀδελφοὶ ἑτεροθαλεῖς· ἡ ἑτεροθάλεια δὲ κατ' οὐδὲν διαφέρει τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας· διότι ἐκ τοῦ ἑτέρου κοινού γένους, τοῦ θάλλοντος, κοινὴ ἐστὶν ἡ ἐξ αἵματος καταγωγὴ τῶν ἑτεροθαλῶν ἀδελφῶν· καὶ ἡ τοιαύτη φυσικὴ κοινότης μεταξὺ αὐτῶν προδήλως ὑπάρχει, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀδιαφόρως ἂν ἐκ νομίμου γάμου ἢ ἐξ ἀθεμίτου σχέσεως ἐτέχθη ὁ εἰς τῶν ἑτεροθαλῶν ἀδελφῶν ἢ καὶ ἀμφότεροι ἐξ ἀθεμίτου σχέσεως. Ἐπομένως τὰ τέκνα τῶν ἀδελφῶν Ἰωάννου καὶ Θέκλας, ἥτοι ὁ Πέτρος καὶ ἡ Ἑλένη εἰσὶ πρῶτοι ἐξ ἀδελφῶν, τούτεστι συγγενεῖς ἐξ αἵματος εἰς τέταρτον βαθμὸν, καθ' ὃν, ὡς γνωστὸν ἀπείργεται ὁ γάμος.

§ 5

Ἀλλ' ἡ τοιαύτη λύσις αἴρεται ἐκ τῆς ἐμβριθεστέρας παρατηρήσεως καὶ μελέτης, καθ' ἣν ὁ Ἰωάννης καὶ ἡ Θέκλα, μολοντί κοινὴν ἔχουσι τὴν μητέρα (Ἀνναν), καὶ κοινότης αἵματος ὑπάρχει μεταξὺ αὐτῶν, οὐχ' ἥττον οὐκ εἰσὶν ἑτεροθα-

λεῖς ἀδελφοί· ὅπερ θὰ ὑπῆρχεν, ἐὰν ὁ Ἰωάννης ἐτύγχανε τόκος νομίμου συζυγίας τῆς Ἀννης μετὰ τοῦ Δήμου καὶ οὐχὶ ἀθεμίτου σχέσεως αὐτῶν, ἐξ ἧς τοιαύτη ἀδελφὴ, ἐστὶν ἡ Θέκλα πρὸς τὸν Ἰωάννην, ὡς ἐκ πορνείας ἀδελφοὶ εἰσὶν οἱ τεχθέντες ἐκ κοινῆς μητρὸς ἐξ ἀθεμίτων σχέσεων αὐτῆς².

§ 6

Τοῦ νόμου δὲ ρητῶς κελεύοντος «τὴν ἐκ πορνείας ἀδελφὴν οὐδεὶς λαμβάνει³» καὶ οὐδεμιᾶς ἑτέρας ἀπαγορευτικῆς διατάξεως ὑπαρχούσης ἐν τῷ νόμῳ περὶ κωλύματος γάμου, μεταξὺ τοῦ ἐκ πορνείας ἀδελφοῦ πρὸς τοὺς κατιόντας τοῦ ἑτέρου, ἢ μεταξὺ τῶν κατιόντων τῶν ἐκ πορνείας ἀδελφῶν, ἀναμφισβήτητον ἀποβαίνει, ὅτι ἐπὶ τῆς ἀπασχολούσης ἡμᾶς περιπτώσεως, κωλύεται ὁ γάμος τοῦ Ἰωάννου μετὰ τῆς ἐκ πορνείας ἀδελφῆς αὐτοῦ Θέκλας⁴.

Ἀκόλυτος δὲ ἐστὶν ὁ γάμος

Τοῦ Ἰωάννου μετὰ τῆς Ἑλένης (θυγατρὸς τῆς ἐκ πορνείας ἀδελφῆς του Θέκλας).

Τῆς Θέκλας μετὰ τοῦ Πέτρου (υἱοῦ τοῦ ἐκ πορνείας ἀδελφοῦ του Ἰωάννου). καὶ

Τοῦ Πέτρου μετὰ τῆς Ἑλένης.

Ταῦτα ἀπαντητικῶς, καὶ δημοσίᾳ, καθόσον πρόκειται περὶ θέματος, ὅσῳ σπανίου, τόσῳ καὶ περισπουδάστου, συνεπῶς καὶ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος.

† Ὁ Παμφίλου ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΣ

2. Ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἡμετέραν ταπεινὴν ἀντίληψιν καὶ κρίσιν διακρίνεται ἡ ἐξ ἧς ἀξιοσημείωτος λεπτομέρεια. Ὅπως ἡ ἑτεροθάλεια καθ' οὐδὲν διαφέρει τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας, ἐν ἀμφοτέραις· δὲ περὶ κωλυμάτων τοῦ γάμου τὰ αὐτὰ κρατοῦσιν, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως, οὕτω καὶ ἡ σχέσις τῆς ἐκ πορνείας τεχθείσης κόρης πρὸς τὸν ἐκ νομίμου γάμου τεχθέντα ἐκ τῆς αὐτῆς κοινῆς μητρὸς ἀδελφόν της, κατ' οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὴν σχέσιν, τὴν μεταξὺ τῶν ἐκ πορνείας ἀδελφῶν. Καὶ ἐνταῦθα, ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσι, τὸ κώλυμα τοῦ γάμου περιορίζεται μεταξὺ τῆς ἐκ πορνείας ἀδελφῆς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ μεταξὺ τῶν ἐκ πορνείας ἀδελφῶν.

3. Ἀρμεν. 1Δ'. ζ' 21.

4. περὶ ἀλλοῦ καὶ λύσιν σχετικῆς ἀπορίας· ἐν «Ἑκκλησιαστ. Ἀληθείᾳ» 1905 σελ. 23.

ΚΑΝΟΝΙΚΗ
περί
ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ ΟἴΝΙΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Τὴν μετὰ χεῖρας σπουδαιοτάτην κανονικὴν διάταξιν ὀφείλομεν εἰς σπουδαιότατον χειρόγραφον κώδικα τοῦ αἰμνήστου διδασκάλου καὶ ἱεροκήρυκος Δωροθέου ἀρχιεπισκόπου Βουλιαγμᾶ τοῦ ἐξ Ἰθάκης, οὗ καὶ ἄλλοι ἐμνήσθη, καὶ προσεχώρῃ δὲ τὸν δέοντα περὶ τοῦ ἀνδρὸς ποιήσομαι λόγον. Ὁ αἰμνήστος Δωρόθεος, εἰς ὃν ἡ Μ. Ἐκκλησία κατὰ τὰ τέλη τῆς ΙΗ' καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΘ' ἑκατονταετηρίδος πολλὰς ἀνετίθει διακονίας καὶ ζητήματα κανονικὰ πρὸς ἐπίλυσιν ἢ γνωμοδότησιν, προσαρτᾷ τὴν διάταξιν ταύτην εἰς ἐκτενὴ πραγματεῖαν αὐτοῦ «Ἀπολογία, ὅτι πάντας δεῖ βαπτίζειν αἰρετικούς τοὺς μὴ κατὰ τὴν δεσποτικὴν ἐντολὴν βαπτισθέντας», ἐκτεταμένην εἰς 118 σελίδας (εἰς σχῆμα τέταρτον μικρόν) τοῦ ὑπ' ὄψιν μου κώδικος, ἀποκειμένου παρ' ἐμοὶ προσωρινῶς.

Ὁ πρῶτος Ράσкас, εἰς ὃν ἡ κανονικὴ διάταξις πέμπεται, Γεράσιμος ἐστὶ γνωστός ἐξ ὧν ἐν τῇ 66 σελίδι τῆς ἐμῆς ἔγγραφας «Προικονήσου» — ἐξόριστος εἰς Μετέωρα τῷ 1779 — ἀσχολούμενος ἐκεῖ τε καὶ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει κατόπιν εἰς μελέτας ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου.

Τοῦ δὲ πατριάρχου Προκοπίου, εἰς ὃν ἀνήκει ἡ περὶ βαπτίσματος καὶ χειροτονίας οὐνιτῶν κανονικὴ διάταξις δύο κανονικαὶ διατάξεις εἰσὶ μοι γνωσταὶ μέχρι σήμερον, ἥτοι τύποις ἐκδοθέντες. Μίαν ἐξέδωκα, ἡ μᾶλλον μνείαν αὐτῆς συνοπτικὴν ἐποιήσασθαι ἐν σελίδι 272 τοῦ Α' τόμου τῶν «Κανονικῶν Διατάξεων» μου. Σημαίνει δὲ λίαν ἡ παρὰ Βουλιαγμᾶ διάταξις αὕτη, ὅτι βεβαιούσα ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τὴν αὐτὴν εἶχον διατυπώσει γνώμην οἱ πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως Σωφρόνιος Β' ὁ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ Γαβριήλ Δ' ὁ ἀπὸ Παλαιῶν Πατρῶν καὶ τῶν δύο τούτων πατριαρχῶν ἄγνωστοι παραμένουσιν ἐμοὶ αἱ σχετικαὶ κανονικαὶ διατάξεις· δίδονται δὲ νῦν ἀφορμὴ ἐτέροις πρὸς ἀνέυρεσιν ὁμοίων ἀποφάσεων ἐν ἰδιωτικαῖς ἢ δημοσίαις βιβλιοθήκαις.

Ἡ διάταξις ἔχει οὕτω·

Μ. Ι. Γ.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

ἐλέψ. Θεοῦ

ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης
καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Ἱερῶτατε μητροπολίτα πρῶτον Ράσкас, ἐν ᾧ γίγ. Πνεύματι ἀγαπῆτὲ ἀδελφεὲ καὶ συλλειτουργεῖ

τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη τῇ ἱερότητί σου καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Διὰ τῆς παρούσης ἡμετέρας πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς δίδομεν ἀδειαν τῇ σῇ ἱερότητι, τῷ τύπῳ ἐπόμενοι τῶν πρὸ ἡμῶν ἀοιδίμων πατριαρχῶν τοῦ τε κυρίου Σωφρονίου, καὶ κυρίου Γαβριήλ, ἵνα ἐρχομένου αὐτόθι τοῦ τὴν παροῦσαν ἐπιφέροντος λεγομένου Ναρκίσου ἱερομονάχου, καὶ μὴ ὄντος ἀληθῶς, ἀνακρίνης τὰ βάθη τῆς καρδίας αὐτοῦ, εἴγε, ὥς φησιν, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν ἤλθε τῆς ἀληθείας, καὶ τὸ σωτήριο ζῆτεῖ βάπτισμα, ὥς ἐξ οὐνιτῶν ὁρμώμενος, καὶ ὑπὸ οὐνιτῶν βαπτισθεὶς· ὃν οὕτως ἀναδειχθέντα τε καὶ ἀνακριθέντα, ἀνωθεν βάπτισον, κατὰ τὸ ἐν καὶ μόνον καὶ ἀληθὲς τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἐκκλησίας βάπτισμα, τὸ διὰ τριῶν καταδύσεων τε καὶ ἀναδύσεων, τῆς μιᾶς ἐν μιᾷ ἐκάστη ἐκφώνουμένης τῶν τριῶν τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος ὑποστάσεων, κατὰ τε τὴν τοῦ Κυρίου παράδοσιν καὶ τοὺς τῶν θεοκηρύκων Ἀποστόλων καὶ ἀγίων Συνόδων ὅρους, τελούμενον. Εἴτα, ἄξιον ἀναφανέντα χειροτόνησον, κατὰ τὸν ὑπὸ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφύρων πατέρων ἡμῶν δέκατον ἑννατον ὅρον ἐν τῇ πρώτῃ καὶ οἰκουμένη ἐκτεθέντῃ Συνόδῳ. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις, αὐτὸν μὲν τοῦ λοιποῦ ἀναδείξειεν ὥς τὸ παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων πεφυτευμένον δένδρον ἀποδιδόντα τοὺς προσήκοντας τῶν μυστηρίων καρποὺς ἐν τοῖς πρέπουσι καιροῖς· τὴν δὲ σὴν ἱερότητα, ὥς ἐλαίαν κατάκαρπον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ πορευομένην καὶ εἰς καλλιέλαιον τοὺς ἐξ ἀγριελαίας μετακεντρίζουσιν, ἄχρι γήρως βαθυτάτου καὶ πίονος.

Ἀχψ' ἐν μὲν μαίῳ.

ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Ἰωάννης Μανιατάκης, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ἑλλήν, τέως μὲν κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως, τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὥραν 2αν εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις πνευματικοῦ δικαστηρίου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ συζύγου Πολυξένης Μανιατάκης, θυγατρὸς Κωνσταντίνου Παλαιοῦ, ὑπηκόου ἑλλήνος, κατοικοῦ Σταυροδομίου, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης ἔργα, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ περὶ διαζεύξεως θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 16 ἰανουαρίου 1906.

Ὁ πρόεδρος

Ὁ πρ. Δρυῖνονπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ὁ Α' γραμματεὺς

Ἀρχιεπίσκοπος Δ. Χαμουδούπουλος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Καλεῖται ὁ Βασίλειος Χ' Παπᾶ Ἀντωνίου, ἐξ Ὀλύμπου τῆς νήσου ταύτης, ὑπὸ πηλίκου ὁθωμανός, κτίστης, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως, τὴν πρώτην παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. εὐρωπαϊκῇ μετὰ παρέλευσιν 31 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς μητροπόλεως Καρπάθου αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμου πληρεξουσίου του, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του Καλλιόπης τὸ γένος Ἀντωνίου Ρουσάκη, ἐξ Ὀλύμπου τῆς νήσου ταύτης, ἄλλως τε δικασθήσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἐκ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Καρπάθου

τῇ 10 δεκεμβρίου 1905

Ὁ προεδρεύων

γενικὸς τοῦ μητροπολίτου ἐπίτροπος

† Ἀρχιεπίσκοπος Μελέτιος

Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Μυριοφύτου

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Ἀντώνιος Παχαράκης, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπὸ πηλίκου ὁθωμανός, ἐκ Περιστάσεως τῆς ἐπαρχίας Μυριοφύτου ὁμώμενος, τέως διαμένων ἐν Χαλκηδόνι καὶ ἐπαγγελλόμενος τὸν λεπτουργόν, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως, τὴν πρώτην δικάσιμον τρίτην καὶ ὥραν 5 τοῦ ρωμαιοῦ π. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίαις ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς ἐπισκοπῆς Μυριοφύτου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του Ἑλένης Ἀ. Παχαράκη, τὸ γένος Μοῦχλα, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπηκόου ὁθωμανῆς, κατοίκου Περιστάσεως καὶ τὰ οἰκιακὰ μετερχομένης, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν περὶ λύσεως γάμου δικασθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν Μυριοφύτῳ, τῇ 3ῃ δεκεμβρίου 1905.

Ὁ πρόεδρος

† Ὁ Μυριοφύτου ΣΜΑΡΑΓΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἀποφασίζον παμφηφεῖ.

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 16 καὶ ἡμερομ. 6 8]βρίου 1905 ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος Ἀθερκίου Ἡλιάδου, κατοίκου Κοτυαίου, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην.

Κηρύσσει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἐναγομένης Σταμῆς θυγατρὸς Ν. Μανιάτου.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἄλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐν Κων]πόλει ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσιεύειν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ

Ἐπιτίθῃ τῇ ἐναγομένῃ Σταμῇ Ν. Μανιάτου τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν ἀνιόντα μὲν εἰς γρόσια τετρακόσια πεντήκοντα, προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐν Κοτυαίῳ τῇ 18ῃ δεκεμβρίου 1905

Ὁ πρόεδρος

Οἰκονόμος Γεράδιμος

Ὁ γραμματεὺς

Συμεὼν Σ. Μηχανλίδης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμφηφεῖ. Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 151 καὶ ἡμερομηνίαν 11 αὐγούστου 1905, περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς ἐναγομένης Ἀναστασίας Ι. Τούρλα, κατοίκου τῆς κωμοπόλεως Νεβέσκης ὡς νόμιμον καὶ βάσιμον.

Κηρύττει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Γεωργίου Ι. Φύστα.

Διατάττει τὴν ἐν τρισὶν ἄλλεπαλλήλοις φύλλοις τῶν ἐφημερίδων «Ἐκκλητ. Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος» δημοσιεύειν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ

Ἐπιτίθῃ τῷ ἐναγομένῳ Γεωργίῳ Ι. Φύστῃ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἀνιόντα εἰς γρ. ἑκατὸν ἀριθμ. 100 προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐγένετο ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 8 δεκεμβρίου 1905.

Ὁ πρόεδρος

† Ὁ Καστορίας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ὁ γραμματεὺς

ΝΑΟΥΜ ΠΑΠΑ ΚΩΝ]ΤΙΝΟΥ

Ἐπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Τ. 426815